

Af disse – samlet set få – oplysninger fremgår det, at den svenske »afknobningsordning« blev indført som et lokalpolitisk initiativ i flere svenske kommuner i midten af 1990'erne, med det formål at skabe et privat marked for bl.a. ældre-ydelser. I visse kommuner indgår afknobning stadig som en del af den kommunalpolitiske målsætning, bl.a. indenfor ældreområdet.

I praksis går ordningen kort fortalt ud på, at kommunen opfordrer sine ansatte til at starte egen virksomhed. Som incitament hertil tilbyder kommunen typisk de nystartede virksomheder en garanti for at kommunen vil aftage deres ældreserviceydelser i en årrække, og dermed sikre virksomhedens eksistensgrundlag i en opstarts-fase. Endvidere tilbyder nogle kommuner kurser, konsulentbistand m.v. til de medarbejdere, der ønsker at starte egen virksomhed. Mange af de små private virksomheder, der blev oprettet i forbindelse med afknobning i løbet af 1990'erne, er i dag opkøbt af store private leverandører.

Det overordnede formål med den svenske afknobningsmodel er som nævnt at opmuntre kommunalt ansatte i ældresektoren til at starte egen virksomhed, og derigennem øge antallet af private leverandører på området. Regeringen har ingen planer om at indføre en lignende ordning i Danmark.

Ad spm. nr. S 3680

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Birthe Rønn Hornbech i folketingssamlingen 2000-01 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 10056, lød således:

Til justitsministeren (22/8 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren sørge for, at der i udvisningssager af kriminelle udlændinge ved efterforskning, procedure og påstand lægges mere vægt på de tiltaltes tilknytning til hjemlandet som følge af modersmålsundervisning og ægteskabsaftaler?«

Supplerende svar (24/10 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende, og hvortil jeg kan henvise:

»De materielle regler om udvisning fremgår af udlændingelovens kapitel 4. I §§ 22 til 25 b opregnes de tilfælde, hvor der er mulighed for at udvise en udlænding. Hvorvidt udvisning skal ske beror på den konkrete afvejning, der skal ske i medfør af udlændingelovens § 26.

Ved afgørelsen om udvisning skal der efter udlændingelovens § 26, stk. 1, tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af en række i bestemmelsen nærmere angivne forhold. Bestemmelsen har denne ordlyd:

»§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, herunder om udlændingen er kommet her til landet som barn eller ganske ung,
- 2) varigheden af udlændingens ophold her i landet,
- 3) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 4) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 5) udvisningens konsekvens for udlændingens herboende nære familiemedlemmer,
- 6) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 7) risikoen for, at udlændingen uden for de § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.«

Er der tale om de i udlændingelovens § 22, nr. 4-6, opregnede former for kriminalitet, følger det af § 26, stk. 2, at en udlænding kan udvises, medmindre de i § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende derimod.

Rigsadvokaten har i Meddelelse nr. 10/1998 om behandlingen af sager mod udlændinge fastsat nogle forskrifter for sagsbehandlingen.

Det fremgår bl.a. af pkt. 2.2.6. i denne meddelelse, at der i alle sager mod udlændinge, hvor udvisning kan komme på tale, skal foreligge så fuldstændige og nøjagtige oplysninger som muligt om de i § 26 nævnte forhold. Oplysningerne tilvejebringes ved en afhøring af udlændingen,